

концерти „Л“ въ Парижъ, род. 28 септ. 1834 въ Бордо, умр. 21 дек. 1899 въ Парижъ, ученикъ на Парижката консерватория и на Льоборнъ, Шове и Телбокъ, цигуларъ въ оркестра на Голѣмата опера, основателъ на едно камерно сдружение, въ което сж влизали Адамъ, Коломъ и Риньолъ, после на „Ораториевитъ концерти“, въ скоро време си създава име на даровитъ диригентъ, и бива назначенъ за първи такъвъ на „Голѣмата опера“, дирижирайки „Консерваторскитъ концерти“, а въ 1881 основава тъй нареченитъ „Nouveaux concerts“, или „Концерти Ламурьо“, които съществуватъ и до днесъ — (диригентъ Рене Батонъ).

Ланге-Мюлеръ, Петеръ Еразмусъ — Lange-Müller, Peter Erasmus — даровитъ датски компонистъ, род. 1 дек. 1850 въ Фредериксбергъ, умр. 25 февр. 1926 ръ Копенхагенъ, ученикъ на Копенхагенската консерватория, компониралъ въ националенъ духъ: две симфонии; две сюити за оркестъръ; три псаломъ съ оркестъръ, оперитъ: „Тове“. „Испански студенти“, „Госпожа Жана“ и „Викингелодъ“ и много пѣсни, нѣкои отъ които сж получили въ родината му голѣма популярностъ.

Ланге, Фрицъ — Lange, Fritz — оперетенъ компонистъ и музикаленъ писателъ, род. 7 мартъ 1873 въ Виена, училъ въ тамошния Учителски институтъ, учителъ по пѣние въ разни училища, писалъ оперетитъ: „Любовниятъ островъ“, „Господинъ инспекторъ“ и др. и биографии на Йозефъ Ланеръ и Йоханъ Щраусъ-синъ, романътъ „Йоханъ Щраусъ — царътъ на валсоветъ“ (1925), както и „Шубертъ и танцовата музика на неговото време“, „Йозефъ Щраусъ — Шубертъ на танцовата музика“ (1927) и др.

Лангертъ, Аугустъ — Langert, August — оперетъ компонистъ, род. 26 ноемв. 1836 въ Кобургъ, умр. 28 дек. 1920 също тамъ, билъ капелмайсторъ въ Кобургъ, Манхаймъ, Базелъ, Триестъ, пакъ въ Кобургъ, после въ Парижъ и Берлинъ; известно време — преподавателъ въ Женевската консерватория по композиция, най-после пакъ дворцовъ капелмайсторъ въ Гота; писалъ

нѣколко опери: „Орлеанска дева“ (1861), „Бѣгството на пѣвца“ (1863), „Жанъ Кавалие“ (1880) и др.

Лангле, Оноре Франсуа Мари — Langlé, Honoré François Marie — теоретикъ и компонистъ, род. 1741 въ Монако, умр. 20 септ. 1807 въ Виллѣ льо Белъ при Парижъ, ученикъ на Кафаро въ консерваторията della Pietà въ Неаполъ, музикалдирикторъ въ Генуа, 1784 учителъ по пѣние въ „Императорското училище за пѣние и декламация“ въ Парижъ, после — библиотекаръ и професоръ по хармония въ консерваторията. Теоретичнитъ му съчинения: „Учебникъ по хармония и модуляция“ (1797), „Нова метода за цифриране на акордитъ“ (1801), „Учебникъ по фуга“ (1805) и др. сж ценни, докато композициитъ му, между които и нѣколкото опери — сж безъ всѣкаква стойностъ.

Лангуендо, ит. languendo — чезнейки, губейки се.

Лангъ, Валтеръ — Lang, Walter — швейцарски пианистъ и компонистъ, род. 19 авг. 1896 въ Базелъ, ученикъ на Жакъ Далкрозъ, Фридрихъ Клозе въ Мюнхенъ и Валтеръ Фрай въ Цюрихъ, отъ 1923 е преподавателъ по пиано въ Цюрихската консерватория, компониралъ: пѣсни, по една цигулкава и клавирна сонати, както и други нѣща за тия инструменти, а също и „Български народни пѣсни“ — за камеренъ оркестъръ ор. 16, както и нѣколко опуса пѣсни и др.

Лангъ - Кьостлинъ, Йозефина — Lang-Köstlin, Josephine — компонистка, род. 14 мартъ 1815 въ Мюнхенъ, умр. 2 дек. 1880 въ Тюбингенъ, ученичка на майка си по пѣние, и на Менделсонъ по теория, писала главно пѣсни, които и до сега се ценятъ, а също и клавирни нѣща.

Ланде, Францъ — Landé, Franz — музикаленъ теоретикъ и диригентъ, род. 10 апр. 1893 въ Елберфелдъ, училъ въ Щерновата консерватория въ Берлинъ при Вил. Клате, оперенъ капелмайсторъ въ разни градове, отъ 1926 е учителъ въ консерваторията „Хумбергъ“ въ Дюселдорфъ. Писалъ: „Основи на една научна теория на музиката“ (1914), „Наука на живата музика“ (1922),